

225. „Азъ не ща, вече да ъмъ вашиятъ хлѣбъ и да тѣпча вашиятъ дворъ“. З. 19. Халал ни струвай, гороле, Гдѣ-то ти вода пийхми, Гдѣ-то ти трѣва тѣпкахми. Д. 54, 4—5. Пиле лѣта по море, На момчета кажува: „Да са живи момчета, Да са живи и здраве, Да порастнатъ големе, Като трева потъ каменъ, Што га тапчатъ момите. В. 116. Размирило са, разробило са, Гѣно, робиньо, Та старо губат а младо робат, Малки дечица под конѣ тапчат. Пс. 15, 440. Старо губиа, младо робиа, Малки дечица под кон тѣпкаа. ib. 441. Тии прѣчкы държатъ обърчы, и служатъ на оныя, кон тапчатъ гроздие, да ся държатъ. Пк. 74.*) Обрано-то гроздіе ся тѣпче. Л. Д. 70 р. 186. Прочее като ся разхождахъ изъ пропастьта, тапчяхъ се по такива скъпоцѣнни камъне. Х. II, 26. 2) попираю: Нѣмци-тѣ да тапчатъ Славени-тѣ. Л. Д. 73 р. 159. Не мя ты тѣпчешъ, ами мя тѣпче горный-тъ. Ч. 145. Неупотрѣб, ливай власть-тъ си за да тѣпиши и газиишь спромаха, II. 8. 3) набиваю: Постилка-та и възглавниче-то не бива да ся тѣпчатъ съ вѣнъ. Л. Д. 1871 р. 124. 4) фарширую—чѹшки, патлъджѣне.

Тѣсма с. ж. полоса (син. ѣвица): Ирида като хвръкъна по въздуха остави подирѣ си една дълга тѣсма отъ шерена свѣтлина (*une longue trace de lumière*). Т. 264.

Тѣстъ см. тѣсть.

Тѣтразъ и. д. тѣже что тѣтръж: Едно друго американско ора-ло донесоха въ Германия Шубертъ и Хессе отъ Дрезденъ, кое-то има отстрана една джка да са татрази. Л. Д. 1875 р. 81.

Тѣтръж и. д. ташу: Обязанността на „кликала“ е да хващатъ покупателите за еките и да ги татратъ въ дюбянете. З. 61. Водата, която пада въ видъ на дждъ надъ планинските породи, приемава сичките частици и татре ги слѣдъ себе си. З. 151.—са, ташуеъ: Милчу закрачи слѣдъ колата—Тешко бѣше на Милча да са тѣтри и да губи денъе, нъ нѣмаше що да стори. Зк. 128. Куче-то му было вече съвсемъ омалело и съ испилтъ языкъ са тѣтрело още подирѣ господаря си. Л. Д. 1875 р. 149.

Тягаръ с. м. рѣдкое рѣшето для вторичнаго подсѣванія зерна: А кѹту привѣжтъ жито еще единъ пѣтъ, почвѣтъ да го присѣватъ съ тягаръ налупченъ, или рѣдко рането, кое казватъ по нѣгдѣ си и дърмонъ.“ Пк. 59.

Тяфъ с. м. (син. кюкюртъ, сумпуръ): Тяфъ (кюкюртъ). Л. Д. 76 р. 76. **Тяфенъ** ир. сѣрний: Gaerike наболъ тяфена-та (топка) на една желѣзна прѣчка (рѣженъ). ib. р. 76.

Тюрбѣ* (*turbé, subs. ar. Sépulcre, tombeau, chapelle sépulcrale*) с. с. гробница: Тюрбе-то на Султанъ Мухаммеда II. Л. Д. 72 р. 252.